

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsako sredo po celi polji. Veljajo v tiskarnicijemane za celo leto 3 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 80 kr., za četrt leta 90 kr., pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gld. 20 kr., za pol leta 2 gld. 20 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr. nov. den.

~ V Ljubljani v sredo 10. novembra 1869. ~

VABILO

gospodom družbenikom c. k. kmetijske družbe

k

občnemu zboru v Ljubljani

24. novembra 1869.

(Zbor je v dvorani mestne hiše in se začne ob 9. uri dopoldne.)

Program obravnav:

1. Začetni govor predsednikov.
2. Opravilno poročilo glavnega odbora.
3. Predlog družbenega računa za leto 1868 in proračuna za leto 1870.
4. Poročilo glavnega odbora o državni podpori, namenjeni mnogovrstnim gospodarskim razdelkom.
5. Poročilo in predlogi družbinih podružnic ali posamnih družbenikov po predpisu § 19. družb. pravil.
6. Nasvet, kako povzdigniti predivstvo na Kranjskem.
7. O sredstvih za pospéh konjereje na Kranjskem.
8. Poročilo o gospodarstvu z družbinim vrtom letošnje leto.
9. Priznanje družbine svetinje zasluženim sadje- in murvorejcem.
10. Volitev predsednika.
11. Volitev 4 udov glavnega odbora, ki vsled § 22. družb. pravil izstopijo iz odbora.
12. Volitev častnih in dopisovalnih družbenikov.

V tem zboru bodeta na ogled postavljena ruski in holandski lan, kakor sta v surovem stanu in pa izdelavana po belgiški šegi v različnih stopnjah noter do prediva; videlo se bode tudi za to izdelovanje potrebno orodje.

Od glavnega odbora c. k. kmetijske družbe.

V Ljubljani 7. novembra 1869.

Kaj je storiti z drevesi, koja je poškodoval sneg?

Strašna množina snega, koja je padla že 18., in spet 27. in 28. oktobra t. l. — v naših krajih zelo redka prikazen — je drevesa gozdna in sadna strašno poškodovala, kar se je tem lože zgodilo, ker drevesa so imela skoraj še vse listje. Skorej se ne nahaja v celem kraju, kterega je ta nenavadna prikazen obiskala, nobeno drevesce, ktero ne bi bilo manj ali več poškodovano, ker

teža velikega in mokrega snega je bila tako velika, da je skorej vsakemu drevesu zlomila večje ali manjše veje, neka drevesa pa je celó razklala ali popolnoma zdrobila.

Marsikter gospodar pregledava z žalostnim srcem svoja žlahna drevesa v sadovnjaku, kot svoje ljubljence, koja je večkrat ponosno svojemu prijatelju ali znancu kazal; koja je z lastno roko zasadil, požlahnil, izredil in več let že prav zvesto oskrboval, in ki so zdaj v kratkih urah tako zelo poškodovana bila; marsikter gospodar, sem rekel, gleda žalostno ta uničen sad svoje marljivosti, in ne vé, kaj bi storil.

Morebiti je že tudi marsikter v prvem žalostnem napadu, ali da bi si odpravil žalostni pogled, hitro vzel sekuro in je posekal vsa poškodovana drevesa in z njih nasekal drv, in pri tej priložnosti je padlo morebiti marsiktero drevesce, ki bi se še bilo celó lahko rešilo in tako kasneje svoj namen doseglo. Mislimo zato, da bomo našim gospodarjem nekoliko ustregli, če jim tukaj v kratkem povemo, kar imajo s tako poškodovanimi drevesi storiti. Svetujemo jim tedaj o tem to-le:

1. Na drevesih, na kterih so večje ali manjše veje popolnoma odtrgane, se morajo rane s kakim ostrim orodjem dobro ogladiti in s smolo ali z drevesnim voskom tako dobro zamazati, da zrak ne more do rane, in potem še dobro ovezati. Take veje pa, ktere so sicer od debla odtrgane, vendar se še veliki del vej in okrog debla drži, se morajo prav varčno spet k deblu tako privezati, kakor so bile prej, in rana se mora tako obvezati, kakor pri vcepljenji.

2. Ona drevesa pa, na kterih je več vejic samo poškodovanih in ne od debla odtrganih, se morajo lepo obrezati, kakor se to večkrat zgodi, kadar hočemo kako drevo omladiti.

3. Če se to prav dobro napravi, kar smo zdaj omenili, in če se ravno mnogo vejic in celó vrh odreže, se vendar še mnogokrat zgodi, če je namreč deblo nepoškodovano, da drevo spet lepo krono in lep vrh dobi in kasneje gospodarju mnogo koristi.

4. Dobro je znano, da so celó velika drevesa, koja so s korenino izdrta bila, ali celó do zemlje pripognjena, prav lepo rastla in rodila, če so se spet prav varčno vzdignila in dobro uravnala; in zatoraj tudi priporočamo, naj naši gospodarji tudi to prej skusijo, ko bodo drevesa celó na drva posekali. Ker se vendar izkoreninjena drevesa v zmrznjeno zemljo ne morejo lahko okopati, naj se s tem delom počaka do tedaj, kadar bo zemlja spet otajana in do tistega časa naj se korenje dobro pokrije s prstjo in slamo, da ne pozebe in se ne posuši.

Te skušnje priporočamo prav živo našim gospodarjem in upamo, da bodo po našem svetu ravnali.

„Slov. Gosp.“